

EEN TOTALE BEVRIJDING

 Ik wist eigenlijk niet wat ik vanmorgen moest zeggen. Ik zat daar achterin met broeder Egan en ik hoorde. . . broeder Neville was iets aan het zeggen en keek naar mij. En ik zei tegen broeder Egan: “Roept hij mij?”

En hij zei: “Ja.”

² En hier ben ik dan om vanmorgen iets te zeggen. Ik zat te denken, toen, ik. . . De ventilator daar, waar ze. . . die de stem wegsleurt, lijkt hem er gewoon gelijk weg te trekken wanneer je spreekt. Het lijkt erop dat de ventilator de stem meteen wegneemt.

Ik was. . . zo'n getuigenis te horen toen ik daar binnen was om voor de vrouw te bidden over de telefoon. En degene die het bericht kreeg, vergat de stad te vermelden van de plaats om op te bellen, van dokter Morrison z'n vrouw. En ik zal u gewoon vertellen wat ik deed, voor het gebed van u allen en het mijne. Ik legde de handen op de telefoon en wees naar het nummer, waar het ook was, en vroeg de Heilige Geest om naar de vrouw toe te gaan. Dus ik denk dat Hij dat evengoed zou horen als dat wij. . . Zie? En ik legde het gewoon neer. En het kan zijn dat de Here het zo wilde. Zie? Het kan zijn dat het zo beter zou zijn.

³ En toen hoorde ik de getuigenissen toen ik daarbinnen was, van iemand die zei dat zuster Rook. . . ik geloof dat broeder Neville zei dat zij een—een soort zenuwzinking had gehad. Laten we voor dat aan God vasthouden, slechts ons dit ene ding herinnerend: God kent de Zijnen. Hij weet alles over hen.

⁴ Kunt u goed horen achteraan? Zo niet, zijn er enige lege stoelen hier vooraan. U kunt van plaats veranderen als u dat wilt. En, even zien, is *dit* de hoofdmicrofoon? [Een broeder zegt: “Nee, meneer.”—Red.] *Deze* hier is de hoofdmicrofoon? Goed. We zullen zien of we die een klein beetje dichterbij kunnen krijgen. Wat denk je van hier, Gene? Dat zal prima zijn. En soms word ik een klein beetje hees; ik heb redelijk veel gepredikt. Is dat beter? Kunt u dat beter horen?

⁵ En zeker gedenken wij dezen in gebed. En we willen verslag doen van een glorieuze bijeenkomst van beneden in. . .

Kijk ik naar zuster Rook? Ik dacht dat ik naar een dame hier achterin keek die op haar leek. Ik dacht: “Ik praat toch niet dubbel hier.” Ik keek naar iemand die op haar leek, achteraan. Ze ligt in het Saint Edward Ziekenhuis.

⁶ En dus in Cleveland, Tennessee, en ook in Californië, hadden we een glorieuze samenkomsten. De Here zegende enorm en vele dingen die Hij deed. En daar zijn we blij om. Blij dat we terug

kunnen komen naar onze eigen groep om verslag te geven van de goedheid en barmhartigheid van God. Dat is hoe ze het in de Bijbel deden.

⁷ Ik waardeerde broeder Neville, of broeder Beeler zijn gebed, hoe hij voor de mensen bad en—en om hulp en barmhartigheid vroeg. En als we gewoon rondkijken, zult u altijd, bij alles wat er gebeurt, zult u merken dat er iets echts aan is. En toen, toen broeder Neville kwam en deze diakenen enzovoort hiervóór naar het podium bracht om—om de zegeningen van God uit te spreken over de—de collecte van de gemeente, hoorde ik hem in zijn gebed tot God spreken over die mannen, hoe ze voor elkaar baden. En dat doet me goed om een voorganger te horen die over zijn diakenen kan bidden en de diakenen op hun beurt voor de voorganger bidden. Wanneer u een gemeente ziet die zo begint samen te werken, wel, dan staat er iets te gebeuren. Dat is hoe de gemeente in orde moet zijn. En het gaf me zo een idee voor een tekst. Ik ging spreken over de zegening bij Kades, en het weigeren van het horen van het verslag van de verspieders, maar toen veranderde ik van gedachten toen naar iets anders.

⁸ En nu wat genezing betreft heb ik even een kleine getuigenis die ik zou willen geven. Ik hoopte dat ik mijn zoon Billy daar achteraan zou zien, maar, hij heeft het in zijn zak.

En Billy begint beter te worden in de samenkomsten dan wat hij vroeger was. Was nerveus, overstuur en hij zou de mensen zo zeggen: “O, ga zitten! Ga zitten!” Zeggen: “Ik zal u een gebedskaart geven.” Maar ik heb de laatste tijd gemerkt dat er mensen in de samenkomst komen waar hij gewoon zo’n medelijden mee heeft. Als hij geen gebedskaarten meer heeft, dan zet hij ze in een kamer zodat ik voor ze kan gaan bidden.

⁹ En zoiets gebeurde er in Chicago de laatste keer. En ik zou die brief graag willen lezen als hij nog binnenkomt. Ik kreeg hem niet te zien. Hij wist niet dat ik vanmorgen hier zou komen en—en de brief zou—zou willen. Maar ik dacht er gewoon aan toen ik aan zoveel ziekte dacht. En hier is hoe het er staat. Het is een gecertificeerde brief die. . .

Ik las in de krant, (ik niet; werd verteld) over hoe de kranten Oral Roberts bekritiseerden voor het bidden voor een vrouw die diabetes had en stierf. En ik, nu, als een Amerikaan, ik—ik luister graag naar de wetten en—en de man die autoriteit heeft. Maar ik vind dat niet rechtvaardig. Vraag me af of ze bereid zouden zijn om in de krant allen te zetten voor wie Oral Roberts bad en die gezond werden die de dokters afwezen. Ik vraag me af of ze het een keer zouden omdraaien, ziet u. Dat zouden ze niet doen. En dan denk ik misschien dat de duivel ze gewoon zo in de war heeft gebracht zodat, en dat God het toelaat, dat ze de dag des Oordeels zich daarvoor moeten verantwoorden. Maar ik weet

van duizenden mensen voor wie Oral Roberts heeft gebeden die stervende waren en die gezond zijn.

¹⁰ Dus ziet u, ze—ze zijn er oneerlijk over. Ze brengen hún kant uit, de kant van de kritiek, maar brengen niet de andere kant uit. Nu, de krant behoort het publiek op de hoogte te houden van dingen die er gebeuren. Dan denk ik, als menselijke wezens geïnteresseerd zijn in elkaar, dat als iemand genezen wordt, werkelijk genezen, elke krant in de Verenigde Staten het artikel erover erin hoort te zetten. Maar u kunt ze niet inhuren om het te doen. Nee. Brengt u zoiets daar, zullen ze grinniken en erom lachen en het afwijzen. Maar als er nu iets is om te bekritisieren. . . Het laat alleen maar zien dat dit land klaar is voor het oordeel. Juist. En er moet oordeel komen en er is geen weg om eraan te ontkomen. En ze hopen alleen maar vuur op hun hoofd enzovoort. En zo een—een. . . verdeeldheid over de principes! Een krant, zijn principes is—is om het publiek te informeren over alles, goed óf slecht, dat er gebeurt. Maar ze zijn van hun principes af. En wanneer ze van hun principes af zijn, dan—dan zullen ze hun doel niet goed dienen.

¹¹ En zo is het ook met de gemeente. Wanneer de gemeente van haar principes af is, kan ze de heiligen nooit goed dienen. We moeten samen blijven, we moeten één zijn. We moeten één van hart zijn en eensgezind. Anders zullen we nooit God óf de mensen dienen, tenzij we één van hart en eensgezind zijn om te staan met de principes van de Bijbel en de dingen die God zei die juist zijn. We moeten altijd dáárbij staan.

¹² Billy plaatste in de kamer, in Chicago, hij. . . Iemand kwam naar hem toe, een vrouw, met haar man met kanker aan de longen, op sterven. En zijn vrouw was een polio-slachtoffer in een rolstoel, en zij probeerde om te zorgen voor een man die nauwelijks kon opstaan met kanker aan zijn longen. En Billy zei tegen hem, hij zei: “Het—het spijt me, meneer.” Zei: “Ik zou u graag een gebedskaart willen geven.” En hij zei: “Maar ik—ik heb er geen meer.”

¹³ En hij zei: “Wel, goed, zoon.” Hij zei: “Dat is in orde.” Zei: “We probeerden hier te komen, maar het is zo moeizaam voor ons.”

¹⁴ Billy zei: “Ik zal u zeggen wat u moet doen.” Zei: “Ik ga pa halen. En ik zal hem naar binnen brengen, en ik zal hem weghalen.” En zei: “Wanneer ik dat doe, zodra u zijn boodschap hoort,” zei, “dan haalt u uw. . . of uw vrouw en u, en ga een kleine kamer daar binnen waar ik doorheen kom, en ik zal hem voor u laten bidden.”

¹⁵ “O,” zei hij, “dat is loyaal, zoon. Dat is goed genoeg.” Zie? Daar is een—daar is een goede houding. Zie? “Goed genoeg. Dat is prima.” Zie?

16 En die avond, Billy, toen hij daar achter heen ging, nog steeds tegen wat hij had gezegd, dat hij zijn zwager daar had die bloedde uit de longen. En zijn schoonzus daar, die in de maag bloedde, met maagzweren, ook, dat zij met hen mee naar binnen gekomen waren, min of meer om hen te helpen binnen te komen. U moet opletten, anders zou er een hele kamer vol zijn, ziet u. Maar daardoorheen gekomen te zijn en voor ze te bidden, kregen we een brief terug via de post, dat die man volkomen genezen is van die kanker aan zijn longen. De vrouw, de echtgenote in de rolstoel, is op de been en loopt rond, even normaal als tevoren. De man met de bloedingen in de—in de longen, van tuberculose, is volledig gezond. En zijn vrouw is genezen van de maagzweren. Vier van hen achter elkaar genezen! Ik vraag me af of de kranten dát zouden willen drukken. Zie? Zie? Zie? O! Maar God is nog steeds God. Hij doet de dingen gewoon op Zijn eigen manier, weet u, en Hij is zo goed. Wij zijn zo blij te weten dat Hij God is.

17 We hadden het onlangs in de ochtend over een kleine prediker die we kennen die vroeger rondging om voor de zieken te bidden en zo. En hij ging en bad voor een persoon in het ziekenhuis in Louisville en, een tuberculose geval, de dame stierf. De kleine man zei: “Wel, het heeft geen zin. . . God is niet. . . Er is geen God. Hij zou Zich aan Zijn Woord houden.” Zei: “Ik zalfde haar precies als—zoals de Bijbel zei. Als Hij Zich niet aan Zijn Woord houdt, is Hij niet God.” Zei: “Het is maar gewoon een boek.”

18 Nu, dat zou er zo lijken, tenzij u God kende. Dat is een deel van de Schrift, maar het is niet heel de Schrift. Het is op grond van het geloof van het individu. Zie?

19 En ik vertelde mijn vrouw, ik zei: “Er zijn zoveel dingen gebeurd dat ik gewoon weet dat Hij er is. Ik weet niet wat er met mij gaat gebeuren op het einde. Misschien ga ik wel dezelfde weg. Als God ooit Zijn hand van barmhartigheid van mij af trekt, zal ik dezelfde weg gaan. Maar zolang Hij Zijn hand van barmhartigheid en leiding op mij zal houden, zal ik doorgaan.” Maar ik vroeg het Meda, ik zei: “Wie was het in de kamer die ochtend na het visioen toen ik mijn kleine meisje Sharon zag?”

20 Trouwens, onlangs viel ik bijna flauw. Ik zat aan de straatkant. En u kent mijn verhaal van het visioen over haar, na. . . En ik keek, en aan mijn zijde, en daar kwam een jong meisje de straat aflopen hier in Jeffersonville, was precies zoals dat visioen. Ik moest gewoon mijn handen samenknijpen. Leek zoveel op dat visioen van mijn kleine Sharon! Ze was toen een jonge vrouw.

21 En na dat visioen die ochtend toen, in Glorie. . . Ik. . . Hope vertelde me, had haar arm om mijn schouder en zei: “Maak je geen zorgen over ons, Bill. Wij zijn beter af.” Ik probeerde net

zelfmoord te plegen. En ze zei: “Maak je geen zorgen. Beloof me dat je je niet langer zorgen zult maken.”

²² En ik zei: “Ik kán het niet beloven, Hope, want ik—ik—ik ben . . . Ik maak me zorgen. Ik kan er niets aan doen.”

²³ En ik kwam uit het visioen, stond in de donkere kamer. En geen visioen, geen verbeelding, maar haar arm was nog steeds om me heen. En ze gaf me klopjes. Ik dacht: “Wacht eens even. Dit is geen . . .” Ik wist niet hoe ik het in die dagen moest noemen, een visioen. Ik noemde het een trance. Ik zei: “Dit is . . . Haar hand is er nog steeds.” Ik zei: “Ben je hier, Hope?”

²⁴ Ze zei: “Bill, beloof me dat je je geen zorgen meer zult maken, over mij en Sharon.” Want ik was aan het einde van de weg. Ik was klaar om zelfmoord te plegen.

Ik zei: “Ik beloof het je.” En ze omhelsde me en streekte me met haar hand.

En toen—ik zei: “Hope, waar ben je?” Ik pakte . . . tastte omhoog tot ik het kettinkje van de lamp had en trok eraan. Ik liep rond, zocht op elke stoel om te zien of ze daar zat.

Hij is God. Hij is vandaag evenveel God als Hij het was op de berg der verheerlijking toen Mozes en Elia verschenen. Hij is nog steeds God.

²⁵ We gaan misschien door veel problemen en beproevingen. Onthoud gewoon dat er Iemand is Die het weet, Die de weg verlicht, het echt maakt. Ik weet niet wat er achter het gordijn zit. Maar ik weet één ding: ik dring door naar het doel van de hoge roeping, elke dag probeerend te leven voor dat grote gebeuren die op een dag zal plaatsvinden, wanneer ik Hem zal zien, van aangezicht tot aangezicht, en het verhaal zal vertellen: “Gered door genade.” Dát is de dag waar ik voor leef. Die dingen die zijn achter mij latend; ik wil doorzetten, gewoon door blijven gaan.

²⁶ Ik wil dat deze tabernakel, nu dat u gegrondvest bent, ik wil dat u blijft doorzetten naar het doel van de hoge roeping. Wat u ook doet, blijf bij elkaar, wees zo hecht als u kunt zijn, maar altijd met een uitgestoken arm om naar een ander uit te reiken om ze naar binnen te brengen. Maar in dit geloof dat we nu prediken en ernstig voor strijden, wijk er geen centimeter van af. Want als u gelooft dat ik Zijn dienstknecht ben: dit is het programma van God. Het zal nooit in de meerderheid zijn. Het zal áltijd in de minderheid zijn; altijd zo geweest en zal het áltijd zijn. Maar onthoud, er staat geschreven: “Vrees niet, kléine kudde, het is uws Vaders welbehagen, u het Koninkrijk te geven.”

²⁷ Nu, er is een groep ambten van onze gemeente: diakenen, beheerders, zondagsschoolleider, voorgangers, zoals onze gemeente in orde is gesteld. En u, de mensen, hebt deze beambten en deze voorganger gekozen. Ik ben gewoon algemeen opziener, zie erop toe dat het goed verloopt en om advies te geven

enzovoort. U bent degene die uw voorganger kiest, u kiest uw beheerders, u kiest uw diakenen, u kiest elk ambt dat er is in deze kerk; ú, de mensen. En het is uw plicht om bij deze mannen te staan, zie, want zij zullen fouten maken. Ze zijn sterfelijk. Ze zijn slechts mensen; en zij zullen fouten maken. Maar als de president van de Verenigde Staten een fout maakt, gooien we hem er dan uit als president? We vergeten het en gaan verder. Zo willen we het nu in onze gemeente. Ik luisterde naar hem enkele minuten geleden bidden voor die diakenen. En om daarachter een getuigenis te horen aan de deur, van de beheerders, hoe dat u allemaal eensgezind bent. Nu, blijf zo. Nu, u leden: sta bij deze beheerders, diakenen en voorganger. En onthoud, als u dit zo krijgt, onthoud dat het de zaak van de duivel is om te zien dat dat verbroken wordt. Nu, het is altijd zo geweest en het zal altijd zo zijn. Maar blijft u bij uw beambten staan; en dat was de toespraak die ik zou gaan houden.

²⁸ En dan heb ik hier ook iets...iets voor het prikbord vanochtend over de vergadering van de bestuurslichamen, en hun bevoegdheid. En het zal op het prikbord staan. En ik heb een kopie voor broeder Roberson, die de voorzitter is van de dia- . . . van de beheerders. En dan heb ik een kopie voor broeder Collins, geloof ik, die handelt als voorzitter van de diakenraad. En nu, al deze ambten zijn ingesteld volgens de Schrift en zij moeten de Schriftuurlijke regels hebben van wat zij moeten doen. Daarom hebben de beheerders hun éigen ambt. En de diakenen hebben hún eigen ambt. De zondagsschoolleider heeft zijn eigen ambt. En de voorganger is het hoofd van de kudde.

²⁹ Nu, elk van deze heeft dingen gemeen. En ik denk dat uw vergadering niet samen hoort te zijn, maar dat het elk ambt afzonderlijk hoort te zijn, want de diakenen hebben niets te vertellen aan de beheerders, tenzij ze wat zaken hebben om aan hen voor te leggen. En omgekeerd, de beheerders bemoeien zich met de financiën en dergelijke van het gebouw; zij hebben niets met de diakenen. De diakenen zijn de politieagenten van de gemeente en de assistenten voor de voorganger. En de beheerders beheren al de eigendommen. De beheerders hebben niets te maken met de geestelijke kant ervan en de diaken heeft niets te maken met de financiële kant ervan. Daarom moet het zo zijn. En de zondagsschoolleider gaat over zijn zondagsschool. Dus ik heb het allemaal opgeschreven, uitgetypt, voor op het prikbord.

³⁰ En dan gaan we het ook inlijsten: de doctrine waar de gemeente voor staat en het hier ingelijst hebben, in het kerkgebouw; waar we voor staan, de—de principes, de doctrine van de gemeente. Nu, om een gemeente te zijn, moeten we een doctrine hebben.

³¹ We trekken geen afbakeningen en zeggen niet: "We gaan alleen maar tot *hier*." We gaan net zo ver heen in gemeenschap met iedereen als dat God het ons in Zijn Schriften met de mensen

toestaat te gaan. En nu, blijf dus bij elkaar, wees één van gemoed, één van hart, en ga voorwaarts voor God. Dat is hoe God wil dat we doen.

Nu, laten we bidden en dan het Woord openen.

³² O dierbare Here, wij staan nu op het punt te naderen tot het goddelijke Woord, of het lezen van dit Woord. Moge Uw Heilige Geest ons datgene uitleggen wat wij nodig hebben. En laten wij spreken, Here, en handelen en leven in de wetenschap dat wij allemaal Uw kinderen zijn uit genade, zoals U ons geroepen hebt. Moge er een gemeenschap zijn in deze gemeente, ziende dat wij op het punt staan om door te breken in een grote beweging, zo voelen we om andere predikers voor te bereiden om naar de velden te gaan waar, als U mij naar de verschillende delen van de wereld zult zenden, daar om het geloof te vestigen en een prediker bereid en gewillig en toegerust te hebben om het over te nemen. En moge het geloof dat eens aan de heiligen werd overgeleverd, waarvoor wij zo getrouw instaan, een kring rond de wereld worden. Sta het toe, Here. Moge dit kleine hoopje onkruid zoals het op een dag was toen we het aan U opdroegen, moge er hier een gemeente opstaan, Here, van waaruit predikers en evangelisten en leraren en zendelingen naar alle delen van de wereld zullen gaan.

³³ Wij willen vanmorgen een speciale zegen vragen voor onze broeder en zuster Stricker, die nu lijden. Maar wij weten dat we allemaal deze beproevingen onderworpen worden. Elke zoon die tot God komt moet getuchtigd worden, beproefd. En als wij gemakkelijk opgeven en ons omkeren, dan zijn wij onwettige kinderen en niet de kinderen van God. Geef broeder en zuster Stricker sterkte en kracht om op hun post van plicht te blijven. Al moeten zij bedelen om het voedsel dat zij eten, laat Uw zegenende hand over hen zijn. Want wij weten niet of het juist daardoor zou zijn dat U de inboorling van Afrika zou laten zien wat een echte Christen is. Sta het toe, Here. Laat het nu allemaal geschieden volgens Uw wil.

³⁴ Zegen deze voorganger, broeder Neville. Wij bidden, Here, dat U hem een herder van de kudde zult maken, zoals U in het verleden hebt gedaan. En we zouden zijn lieve, kleine vrouw niet willen vergeten die heel erg ziek is. De vijand zou broeder Neville met die groep kinderen graag zonder moeder willen achterlaten, maar wij staan en plaatsen door geloof het Bloed van Jezus Christus tussen die vijand en onze zuster. Moge Uw Geest, Here, in grote mate op haar zijn, wetende dat alle vrouwen ertoe bestemd zijn om te gaan door dit dal van duisternis, van deze leeftijd, maar wij bidden dat U bij haar zult zijn. Zegen die kleine kinderen. Ze zal nu nerveus zijn en geërgerd, maar moge de Heilige Geest te allen tijde aan de deur van genade staan voor dat gezin.

³⁵ Zegen onze raad van beheer, onze broeder Wood en onze broeder Egan, broeder Roberson en al de anderen, Here. Diakenen, beheerders en allen die verbonden zijn met de gemeente; wij bidden, Here, dat U hen hun ambtsperiode zult laten dienen met heiligheid en—en gerechtigheid. Zegen diegenen, Here, die in het verleden gediend hebben. En wij bidden dat U verder met ons allen zult zijn, dat wij bekend zullen staan als een gemeente van eenheid en Geest en liefde voor de Here. Wij bidden nu dat U het Woord aan ons zult uitdelen naar dat wij het nodig hebben, als wij uit Uw geschreven Woord lezen. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

³⁶ En tijdens het bidden dacht ik eraan toen we zegenden of zegeningen vroegen voor onze hedendaagse . . . onze nieuwe raad van beheerders enzovoort, dacht ik aan onze broeder Fleeman en broeder Deitzman en zij die hier zitten die goed gediend hebben in het verleden. En we willen God dankbaar zijn voor hun trouwe dienst. Moge de Here altijd met hen zijn om hen te zegenen en hen te helpen. Ik wil lezen, voordat . . . Denk er nu aan, het prikbord enzovoort, en de komende samenkomsten.

³⁷ En we zijn blij om vanmorgen bij ons te hebben . . . Wel, ik zou het zo kunnen zeggen: een man die voor mij heel dierbaar is geweest, in het verleden, en nu dierbaar, een goede broeder, Fred Sothmann, uit . . . en zijn vrouw, uit Saskatchewan, Canada, die hier is om bij ons te verblijven, in ons land, een reiziger; maar in onze gemeenschap een geliefde broeder, broeder Fred Sothmann die daar zit. Hij leidt de campagne voor mij toen ik in Canada was.

³⁸ En een andere dierbare broeder die voormalig ook een Canadees was, die zakenman was en aan de wereld kan bewijzen dat u niet meer dan God kunt geven. Hij en zijn kameraad vormden een stichting voor financiën om een plek te bouwen, of voor een buitenlandse zending, een stichting. En zij vroegen me naar Oakland te gaan, voor een bijeenkomst en zeiden dat ze het geld hadden. Dat ze het allemaal zouden sponsoren, vanuit hun stichting.

³⁹ Broeder Fred en ik probeerden dat voor wat geld dat broeder Fred had dat ik als individu niet zou aannemen. Dus toen besloten we dat we het aan de Canadese mensen zouden geven en niet eens een collecte zouden ophalen, maar het ging niet zo goed. De samenkomsten waren prima. Maar omdat we geen collecte opnamen . . . Het maakt mij niet uit of het kerkgebouw honderd miljard dollar waard is, u bent het nog steeds aan God verschuldigd om een collecte op te nemen. Dat is een deel van de aanbidding. En als u dat berooft . . . Hoezeer ik ook tegen geld ben geweest en dat soort dingen, ben ik tot ontdekking gekomen dat wanneer een mens verkeerd is, u beter kunt toegeven dat u verkeerd bent, want broeder Fred en ik hebben gezien dat het niet zo goed uitkomt.

40 En broeder Borders, toen ik broeder Fred verliet en naar u toe kwam, in Oakland, zei ik: “Doe het niet. Laat gewoon de collecteschaal rondgaan, haal een offergave op, en wat het ook is, stop het terug in uw stichting voor een ándere samenkomst ergens.”

41 En vóórdat de diensten eindigden, kwamen broeder Borders en zijn vrienden naar me toe en zeiden: “Net zoveel als we in de—de samenkomst hebben gestoken, is alweer ingezameld.”

42 En dan, een paar dagen geleden regelde hij een bijeenkomst in San Jose, Californië waar hij zo'n, ik denk zestig of zeventig kerken in de vallei had, van allerlei geloofsovertuigingen, die allemaal samenwerkten. We hadden een geweldige bijeenkomst en keren daar terug in november. We zijn blij u bij ons te hebben, broeder Borders en broeder Fred die daar achterin zitten. En deze mannen zijn u allen misschien onbekend, maar ze zijn dierbare broeders voor mij geweest, in de velden, ernstig strijdend voor het geloof waar we voor staan. God zegene u, broeder. We zijn blij u vanmorgen in de kleine oude tabernakel hier te hebben. Niet veel om naar te kijken. Maar er is hier iets waardoor we weten dat God hier woont, ziet u, dus daar zijn we blij om. En er zijn nog andere dierbare broeders, als ik tijd had om ze te noemen, die vandaag bij ons zijn.

43 Nu, ik verwacht en bid dat in de komende paar dagen, zo de Here wil, ik wil gaan, me geleid voelend. . . ik heb de aankondiging nog niet gedaan. De volgende samenkomst, naar Ohio, om bij broeder Sullivan op het bijeenkomsten-terrein te zijn, binnen een korte tijd. Het is maar zo'n honderdzestig kilometer daarheen geloof ik, Gene, zoiets. Het zal een mooie reis zijn, als u nog niet uw vakantie heb gepland, als de Here ons blijft leiden. Heel fijne man en we waarderen broeder Sullivan heel erg. Gewoon een. . . Hij is de burgemeester van de stad. Hij was net oud-burgemeester, en gewoon een Kentuckiër van de oude stempel. Dat is alles wat ik over hem kan zeggen. Toen ik hem onlangs ontmoette in. . . We zijn allebei daar in de bergen van Kentucky opgegroeid. Hij zei tegen me: “Heb je nog steeds je zak met vies ruikende gom om je nek, Billy?” Nu weet u hoe—hoe Kentucky hij is. Nu, laten we opslaan in. . .

Geen disrespect voor mijn Kentucky-broeders hier, broeder Jefferies enzovoorts. Ik ben ook een Kentuckiër, weet u. Ik zal u één ding vertellen wat wij zijn. Wij zijn geen Kentuckiërs en wij zijn ook geen Amerikanen. Wij zijn pelgrims en vreemdelingen. Wij zoeken een Stad die zal komen.

44 Nu, om te lezen, laten we uit het boek Exodus lezen voor een paar minuten. Ik wil lezen uit het 23e hoofdstuk en het 20e vers, tot en met het 23e. En ik wil vanmorgen een tekst nemen van, als dit, of dit, liever gezegd: *Een Totale Bevrijding*. En ik zal niet

lang zijn met spreken, nu terwijl ik wachtte dat u in uw boek zou opslaan, en hoofdstuk.

Zie, Ik zend een Engel voor u uit, om u te bewaren op de weg en om u te brengen naar de plaats die Ik bereid heb.

Behoed u voor Hem, . . . gehoorzaam Zijn stem, provoceer Hem niet; want Hij zal uw overtredingen niet vergeven; want Mijn Naam is in Hem.

Ik ben er zeker van dat de gemeente weet wie deze Engel was. “Mijn Naam is in Hem.”

En als gij waarlijk Zijn stem zult gehoorzamen en alles zult doen wat Ik spreek, dan zal Ik een vijand zijn van uw vijanden en een tegenstander van uw tegenstanders zijn.

Want Mijn Engel zal voor u uitgaan, en u brengen tot de Amoriëten, . . . de Hethieten, . . . Fereziëten, . . . Kanaänieten, . . . Hevieten en . . . Jebusieten; en Ik zal hen verdelgen.

⁴⁵ Moge de Here Zijn Woord zegenen terwijl wij nu een paar minuten spreken, als u bidt. Ik dacht na over dit onderwerp van: *Een totale bevrijding.*

De Gemeente is in de—in de minderheid geweest. Dat zal ze altijd zijn, in ledental, totdat Jezus komt. Maar zij leeft onder haar door God gegeven voorrechten. Als we maar wisten dat dit de Gemeente van de levende God is; niet de Branham Tabernakel, maar de Branham Tabernakel is er slechts een déél van. Er zijn andere dergelijke tabernakels door het land.

⁴⁶ Broeder Snelling, vanavond, houdt een doopdienst. Ik vergat dat broeder Curtis me zei dat aan te kondigen, of me gisteren vertelde dat ze het zouden hebben. Hij houdt een doopdienst. En als iemand hier nog nooit gedoopt is, wel, broeder Snelling zou blij zijn om dat te doen, vanavond. Dat is de Heiligheids-Tabernakel in Utica. En broeder Junior Jackson in New Albany. En er zijn vele van zulke gemeenten door het land verspreid. Maar we leven allemaal, schijnt het, aan de verslagen kant min of meer.

⁴⁷ Ik hoorde broeder Neville vanmorgen daar achterin aankondigen, dat, het kwam een beetje in mij op, dat de mensen weg lijken te raken van bevrijding. Het lijkt iets te zijn dat, de mensen hebben het gezien, dus duwen ze het gewoon opzij: “O, wel, God kan het wel doen.” Maar dat is niet de houding.

⁴⁸ Nu, Mozes, toen hij door God werd geroepen, was hij een volledige, volkomen profeet.

Wanneer God een man zendt om iets te doen, rust Hij hem volledig uit met alles wat hij nodig heeft. Als God een man roept om een prediker te zijn, legt Hij iets in hem om mee te prediken.

Als Hij hem roept om een leraar te zijn, legt Hij iets in hem waarmee hij kan onderwijzen. Als Hij hem roept om een profeet te zijn, legt Hij iets in hem om visioenen te zien en om een profeet te zijn. God rust Zijn man altijd volledig toe.

En dat is precies wat Hij deed toen Hij Mozes naar Egypte stuurde. Hij voedde hem op een bepaalde manier op. En Hij schoolde hem op een bepaalde manier, en Hij kneedde hem en maakte hem en vormde hem. Nadat Hij Abraham het honderden jaren eerder had beloofd dat Hij het volk zou verlossen, dan had—had Hij in gedachten dat Hij Mozes precies zou maken zoals Mozes werd gemaakt. Mozes was een volledige profeet. En dan, als een volledige profeet, dan . . .

⁴⁹ Net zoals u, als u een Christen bent—God maakt geen halve Christenen. God maakt volledige Christenen. God maakt geen halve predikers, maar de prediker kan wel halfslachtig zijn. En God maakt zijn kinderen Christenen, maar soms zijn ze halfweg Christenen. Maar het is niet Gods bedoeling voor ze om zo zijn. Het zijn hun eigen wegen die door elkaar zijn gehaald met het plan van God voor hun leven en dat is wat hen maakt zoals ze zijn. God wil niet dat ze halfweg Christenen zijn, of halfweg predikers, die aan beide kanten compromissen sluiten of . . . Hij wil dat ze volledig in de bres staan.

⁵⁰ Nu, Mozes: God had hem tot een volledige profeet gemaakt, voor een volledige bevrijding. En Mozes was volledig overgegeven in de handen van God. Dat is de reden waarom het hem maakte tot wat hij was. Hij was zo volledig in God dat God hem kon vertrouwen.

⁵¹ Ik vraag me af vanmorgen, als Christenen, of we onze eigen wil hebben overgegeven, en onszelf zo volledig aan God hebben overgegeven dat God ons kan vertrouwen, de plek waar Hij ons heeft geplaatst. Ik vraag het me vanmorgen af over mezelf, of ik me zozeer aan God over kon geven dat God me kon vertrouwen, broeder Neville kon vertrouwen, onze raad van beheerders kon vertrouwen, onze diakenraad of de leden van onze gemeente. We hebben allemaal een plaats en we hebben een plicht.

⁵² De prediker heeft een plaats van plicht om te staan en de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te prediken zonder compromissen te sluiten, als hij geroepen is om een prediker te zijn. Hij zou niet één ding voor één persoon ontzien, als hij geroepen is om prediker te zijn.

⁵³ En het lid van de kerk, hij is geroepen om een lid te zijn van deze bepaalde groep, dan zou hij geen compromis sluiten. Als de gemeente gelooft dat we niet moeten gokken, dan behoort dat lid nooit een spel kaarten aan te raken. Geloven we niet in drinken, moet hij zijn hoofd helemaal afwenden van het drinken. Als we niet in gokken of roken geloven, behoort het lid van deze

gemeente nooit zoiets aan te raken. God geeft totale bevrijding. Wanneer wij . . .

Hij zál het doen als wij ons volledig aan Hém zullen overgeven. Als we onszelf volledig in Zijn hand willen geven, dan kan God in ons leven. Christus, de Hoop der heerlijkheid, Hij kan Zichzelf door ons weerkaatsen als wij onszelf uit de weg krijgen. Dan zijn onze gedachten Zijn gedachten. Kunt u zich voorstellen dat Christus een sigaar rookt? Kunt u zich voorstellen dat Christus drinkt of kaartspeelt? Als uw geest dan deel is van Zijn Geest—Hij wil dat het op uw belijdenis is. Maar u staat de duivel toe om binnen te komen en het over te nemen. En de hele tijd, heel diep in uw hart, wéét u dat u fout bent wanneer u die dingen doet.

En als één lid kwaad zou spreken over een ander lid: u weet dat dat verkeerd is. U wordt bevolen voor elkaar te bidden, niet kwaad over elkaar te spreken, maar elkaar lief te hebben. En als iemand terneergeslagen is, laten we hem dan bemoedigen, hem helpen. Nu, dat maakt ons een—een—een eensgezinde groep gelovigen. Nu, als wij dat niet gehoorzamen, dan gehoorzamen we God niet en mishagen we God. En daarom kan onze gemeente, onze mensen, niet bloeien, de gemeente kan niet verder gaan, omdat we samen verdeeld zijn. Zoals Jezus zei: “Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg.”

⁵⁴ Nu, als het kerkbestuur, of, zoals de—de diakenen zouden komen en zeggen dat we . . . denken dat we een nieuwe tabernakel moesten bouwen. Als dat de stemming van de diakenen is en de beheerders worden geraadpleegd en ze hebben het geld niet om het te doen, dan hebben ze een bouwprogramma zoals wij die nu hebben. En dan wordt het voor het gehele gehoor gebracht, zoals we het horen te zijn, allemaal, de gemeente die soeverein is. Als de gemeente dan voor de nieuwe tabernakel stemt, dan horen we allemaal samen te werken om die nieuwe tabernakel te bouwen.

⁵⁵ Eerlijk gezegd, ikzelf, toen ze tegen mij over een nieuwe tabernakel spraken, was ik tegen de gedachte. Dat is juist. Ik zei: “We hebben niet echt een nieuwe tabernakel nodig. Ik zal hier waarschijnlijk vrij spoedig weggaan, als de Here . . . als wat Hij mij liet zien zal gebeuren. Wat moeten we met een nieuwe tabernakel? We hebben het geld niet.”

⁵⁶ Toen kwam ik hier en polste de mening van de gemeente, dat de gemeente in de meerderheid het leek te willen. Wat deed ik dan? Ik offerde mijn eigen gedachten op en deed mee mét de gemeente. Goed, laten we het doen. Als . . . Dat is hoe we het lot werpen, dat is hoe het in de Bijbelse tijd was, hoe de gemeente stemde. De—de soevereiniteit, de groepen van de mensen—ze komen samen. In eenheid is er kracht. Dus daarom zei ik: “Zeker, als dat is hoe de gemeente het wil, als dat is wat God wil, Hij heeft

meer autoriteit om te stemmen onder een hele groep mensen dan Hij voor mij heeft, omdat ik geen visioen heb om te zeggen dat het niet zo moet zijn.” Dus doen we mee mét de gemeente en begeven ons mét de gemeente mee. En ik sta erachter om alles te doen wat ik kan, zie, om de gemeente te helpen.

⁵⁷ Dat behoort het motief te zijn van elke Christen en elke persoon in de gemeente, om ons te verenigen en samen te blijven. Waar de gemeente ook voor stemt, dat is waar we voor behoren te staan. Stel dan, bijvoorbeeld, dat de . . . iets in de gemeente wil veranderen. Wel, dan als de beheerders het willen, de . . . iemand anders het wil, de diakenen—ze willen iets veranderen: dat komt voor de gemeente, de gemeente dan bij elkaar. En als ons—als ons idee hier een beetje anders lijkt te zijn dan wat de hele gemeente zei, laten we dat idee dan opofferen, want dat is de enige manier waarop we verenigd kunnen staan. En als deze gemeente gewoon verder zal gaan op de wijze die u nu gaat, en samen verenigd zal zijn, zal God. . . is het onbeperkt wat Hij zal doen, als we bij elkaar zullen blijven. Wij móéten bij elkaar blijven. Dat is hoe we willen zijn, zo volkomen met elkaar en dan zo volkomen in de handen van God.

⁵⁸ Dan moeten we een man hebben van wie we geloven dat hij het Woord van God predikt. Als de man het niet doet, haal dan iemand die het wél doet. Dat is hoe we behoren te staan. Als de raad van beheer niet zal staan voor wat juist is, dan is het uw zaak om iemand te kiezen die wél zal staan voor wat juist is. En dan, als u dat doet: blijf er dan bij. Het is aan u. Blijf er bij. En allemaal tezamen staan we voor één zaak, dat is God.

⁵⁹ Als een lid een fout maakt, wijs hem dan niet af. Help hem. Haal hem omhoog. Kom samen, luister naar elkaar. Zo zegt de Schrift het. Wanneer we een fout maken, laten we voor God gaan. Voordat we voor God kunnen gaan, moeten we voor de persoon gaan die we kwetsten.

⁶⁰ Ik heb dat net moeten doen. En ik weet dat ik verkeerd deed. Ik loog, veroorzaakte dat mijn vrouw loog. Ik geloof dat ik u erover heb verteld hier in de gemeente. Het was enkele dagen, niet lang geleden, het is ongeveer zes weken geleden geweest. De advocaten hadden me zo overstuurd, over dit onderzoek, dat ik amper wist waar ik aan toe was. Ik was net van kantoor naar huis gegaan om te eten. En het privé-telefoonnummer rinkelde, en Meda ging heen om de telefoon op te nemen. Ze legde haar hand erop, zei: “Het zijn die advocaten weer.”

⁶¹ Ik zei: “Ik kan niet nóg een avond verdragen. Mijn hoofd voelt alsof het eraf wordt getrokken. Alsof ik mijn verstand verlies, me gewoon déze kant op te trekken en díé kant op en déze kant op.” Ik zei: “Ik kan het niet verdragen.” En ik sprong op en ik zei: “Vertel ze dat ik hier niet binnen ben,” en liep naar buiten achter het huis.

62 Toen ik terugkwam . . . Meda is erg gewetensvol in die dingen. Ze ontmoette me bij de deur, half huilend. Ze zei: “Bill, was dat wel het juiste om dat te doen?”

63 U weet hoe u bent. Ik weet hoe ik ben. Ik zei: “Zeker. Ik was hier niet op dat moment.” Ik wist dat God me ervoor had veroordeeld. Ik zei: “Ik was niet hier op dat moment.”

Ze zei: “Maar je was hier toen hij belde.”

64 Die middag ging ik weg om te bidden voor een zieke baby. En voordat ik het huis verliet, ging de telefoon weer en kleine Joseph rende ernaartoe en pakte de telefoon en zei: “Papa, wil je dat ik ze vertel dat je er niet bent?” Ziet u hoe zonde doet verderven, wat voor een gezin dat uiteindelijk zou zijn?

65 I Johannes, het 5e hoofdstuk en het 21e vers zei: “Als ons hart ons niet veroordeelt, dan hebben wij vertrouwen in God.” Maar als ons hart ons veroordeelt, hoe kunnen we dan vertrouwen hebben in God? Wij weten dat zolang we zonde hebben die niet beleden is, Hij ons nooit zal horen. Dat is sterk maar het—het—het is, de gemeente heeft deze dingen nodig.

66 Toen begon ik voor deze baby te bidden. En toen ik mijn handen erop begon te leggen, bestrafte de Here mij en zei: “U hebt een leugen verteld. U bent niet geschikt om voor die baby te bidden.”

67 Ik keerde mij van de man af. Ik zei: “Meneer, wacht hier gewoon. Ik heb iets recht te zetten.”

68 Ik belde de advocaat op en ging naar het kantoor, riep hem binnen. Ik zei: “Kijk, meneer, ik heb een leugen verteld. Ik liet mijn vrouw liegen. Ze zei dat ik daar niet was, en ik liep naar buiten achter het huis.” En ik bekende het en vertelde hem erover.

69 Liep naar me toe en legde z'n handen op mijn schouder. Hij zei: “Broeder Branham, ik heb altijd vertrouwen in u gehad, maar ik heb nu meer dan ooit; een man,” zei hij, “die bereid is zijn fouten recht te zetten.”

70 En ik vertelde hem. Ik zei: “Ik begon voor een baby te bidden, en de Here zou me gewoon in mijn hart veroordelen, want ik wist dat ik verkeerd had gedaan.”

71 De volgende dag toen zei mijn vrouw: “Waar ga je heen?”

Ik zei: “Naar mijn grot.”

72 En ik ging naar mijn grot toe, boven Charlestown, waar ik al jaren heen ga. Ik ging daar naar binnen en ik bad die hele dag: “O God, laat me nooit meer zoiets doen. Vergeef mij, Here, want toen ik mijn handen op de zieken begon te leggen om te bidden, toen werd ik veroordeeld.” Zo rond drie uur in de avond kwam ik naar buiten. Er ligt daar een grote rots. En ik ging bovenop die rots en keek omhoog naar het oosten met mijn handen omhoog en prees

de Here. En het was daar gewoon zo stil. En ik zei: “Here, als U alleen maar. . . Eens ging U aan Mozes voorbij en hij zei dat het de. . . Toen U hem in de kloof van de rots had, en het leek op het achterste deel van een man.” Ik zei: “Zou U het opnieuw kunnen doen, Here? Mij laten weten dat ik vergeven ben?” En ik zei: “Als U mij zult helpen en in mijn gedachten komt. . .” Ik zei: “Here, ik ben mentaal niet erg sterk, omdat ik geen opleiding heb.” Ik zei: “En ik—ik probeer U te dienen. U kent mijn hart, en ik heb niet. . . Ik had dat niet moeten doen. Ik wilde dat niet doen. Mijn hoofd voelde gewoon alsof het eraf zou komen, ik was zo nerveus; en ik deed het op een ogenblik toen Satan me kreeg.” Ik zei: “Als U me vergeeft, laat me U dan zien, Here.”

⁷³ God is mijn Rechter; net even terzijde van mij begon een kleine plaats in het struikgewas te wervelen als een wind, en het kwam vlak langs de kant van de grot waar ik was en ging door de bossen heen. O, broeder, een vrede die alle verstand te boven gaat kwam over mij heen en ik huilde. Ik weende. Ik juichte. Ik wist dat mijn zonden mij vergeven waren. Zie, ik was uit eenheid met God, ik kon geen bevrijding voor de baby krijgen.

⁷⁴ Ik. . . En direct de volgende dag was er een man uit Chicago, die een belangrijk iemand is, een Katholiek, pas bekeerd; de kleppen in zijn hart waren opgezwollen als een opgeblazen binnenband, en ze hadden al een hele tijd geprobeerd om ze eruit te snijden, wilden het doen, en hij liet ze het niet doen. Uiteindelijk kreeg hij een interview. Die interviews, we blijven erbij totdat we erachter komen wat er verkeerd is. En de man was nog maar net binnen, of de Heilige Geest ging terug in zijn leven en noemde iets wat hij deed toen hij misdienaar was, in de Katholieke kerk. Hij zei: “Dat is de waarheid. Dat is eerlijk de waarheid.” Hij zei: “Bedoelt u dat dat tegen mij werd gehouden?”

Ik zei: “Dat is de enige schaduw die ik in uw leven kan zien.”

⁷⁵ Ging terug erheen en vertelde het de dokter, zei: “Goed, maak de dingen nu klaar, we zullen de operatie houden.”

⁷⁶ De dokter zei: “We zullen die oude tikker nog eens bekijken.” En toen hij ernaar keek, zei hij: “U hebt de operatie niet nodig.” Zie?

⁷⁷ Als ons hart ons veroordeelt; wij willen volledige verlossing. Wij willen geen gemeente zijn die halverwege gaat. Wij willen een echte gemeente zijn of helemaal geen gemeente. Wij willen echte Christenen zijn of helemaal geen Christenen. Wij willen totale bevrijding van onze gewoonten, van onze zonden, van ons boos denken, van ons boos doen, van onze nalatigheid, wat we ook gedaan hebben. Wij willen totale bevrijding—zodat wanneer mensen in deze gemeente komen om voor zich te laten bidden, er slechts deze kleine groep (misschien niet meer dan honderd of twee honderd) die hier zitten, maar ze zullen volledig in de handen van God zijn. En wanneer wij bidden, dan zal God uit de

hemel horen. God wil iemand die Hij in Zijn handen kan houden, iemand waarvan Hij kan zeggen: “Ik heb vertrouwen in hem. Ik kan deze, Mijn zieke dienstknecht, naar de Branham Tabernakel in Jeffersonville sturen en die groep mensen zijn eensgezind.” Er zal iets gebeuren.

⁷⁸ Wel, kijk wat Hij voor ons doet in de toestand waarin wij ons bevinden. Wat zou Hij doen als wij één van hart en eensgezind waren? De enige manier dat we dat kunnen doen, is door onze harten te verenigen met broederlijke liefde, de ambtsdragers van de gemeente gehoorzamen en de voorganger, en de voorganger God gehoorzamen. Dan werkt God door de voorganger, door het bestuur, verder door de gemeente, en allen tezamen zijn één eenheid, voor het Koninkrijk van God. Dán zal God horen, als we een eensgezinde groep hebben. Laat niets u hinderen. Wees nergens ontzet over.

⁷⁹ Nu, dat is het soort persoon dat God heeft verordeneerd om het land in te nemen. Mozes was volledig, hij was een man die geen compromissen sloot. Als er meningsverschillen en ruzies waren, enzovoort, sloot hij geen compromis. Dat is wat God nu van ons wil.

⁸⁰ Faraó wilde akkoord gaan, zei: “Mozes, jullie kunnen allemaal gaan, maar laat uw kinderen achter, of laat wat van uw vee hier achter.”

⁸¹ Dat is de manier waarop de duivel wil dat een Christen komt. “Het zal in orde zijn als u lid wordt van de kerk, maar vergeef Jansen nooit. Het zal in orde zijn als u dat nog binnenbrengt. . . als u daar nog heengaat. . . U hoeft niet te stoppen met uw roken, uw drinken—uw liegen, uw stelen—het vinden van fouten bij anderen, uw geroddel. U hoeft dat niet op te geven. Wordt gewoon lid van de gemeente.”

⁸² Maar Mozes was niet iemand die compromissen sloot. Hij wilde totale bevrijding. Hij zei: “Wij zullen niet één hoof achterlaten. We zullen alles meenemen dat ons toebehoort, wanneer wij de Here gaan aanbidden.”

⁸³ Zo behoort de gemeente te zijn. “We zullen gerechtigheid meenemen. We zullen heiligheid meenemen. We zullen de Heilige Geest meenemen. We zullen een eensgezinde groep meenemen wanneer wij naar het altaar gaan. We zullen een echte groep zijn. We zullen níets achterlaten. We zullen álles meenemen. Er zal niet één hoof hier achterblijven.” Weet u, en mensen kunnen op zo’n manier bidden tot de duivel moet toegeven.

⁸⁴ Dat is wat Mozes en zijn groep deden. Ze gingen daarheen en kwamen onder het bloed. Hebt u opgemerkt, totdat ze onder het bloed kwamen, was er geen volledige bevrijding. Mozes zelf, hij was verenigd met God, maar Israël niet. Er was nog steeds zonde. En zij murmureerden tegen Mozes, en ze zeiden: “Waarom, waarom doet u dit? U brengt nog meer ellende over

ons.” Want Farao verdubbelde gewoon hun aantal bakstenen enzovoort. Dat was Mozes; hij was volledig in de handen van God, totaal bevrijd van het hoeden van schapen, om Gods schapen te hoeden. Hij was volledig bevrijd, zelf. Maar het volk was niet bevrijd omdat er nog steeds gemor onder hen was.

⁸⁵ Op een avond, toen God bestemde dat een lam moest worden geslacht, type van Christus, en het bloed werd in hysop gedompeld, wat, gewoon onkruid (gewoon, nederig) en werd aan de bovendorpel en aan de deurposten gebracht, dat is wanneer Israël volledig bevrijd werd, zonder een hoef achtergelaten. Al wat bij hen hoorden, werd bevrijd. Hun families, hun geliefden en alles werd bevrijd toen ze volledig onder het bloed kwamen.

⁸⁶ Dat is wanneer de gemeente volledig bevrijd zal worden, wanneer alles onder het Bloed komt. Wanneer uw zonden onder het Bloed komen, wanneer uw roken, wanneer uw gokken, wanneer uw bedriegen, wanneer uw stelen, wanneer uw liegen—wanneer alles onder het Bloed gebracht wordt, dan zal er een totale bevrijding zijn. Als u iemand onrecht hebt aangedaan, maak het in orde. U kunt dat niet onder het Bloed brengen, het zal niet blijven. U kunt het niet brengen. Iets zal u het niet laten doen. Wanneer uzelf volledig, helemaal onder het Bloed is gebracht, zal er een totale bevrijding zijn; dan zult u een vrijheid hebben zoals u nog nooit hebt gekend. Wanneer alles onder het Bloed is gebracht, in onderwerping is gebracht aan het Koninkrijk van God, dán zal er een echte bevrijding zijn.

⁸⁷ Jezus was volledig, totaal mens. Hij kon huilen als een mens. Hij kon eten als een mens. Hij kon moe zijn als een mens. Hij was volledig, totaal een mens, in Zijn lichamelijke wezen. En in Zijn Geest was Hij volledig, totaal God, dus bracht Hij Zijn vlees in onderwerping aan de Geest Die in Hem was. Ziet u, Hij werd op allerlei manieren verzocht zoals wij dat zijn. Hij was mens, geen engel. Hij was een mens. Hij had verlangens en verzoeken, net als wij. De Bijbel zegt dat Hij dat had. Hij was een mens; geen engel, boven verzoeking. Hebreeën 1 zei dat “Hij was . . .” Hebreeën 1:4 zei: “Hij werd lager gemaakt dan de engelen.” Hij was mens, volledig mens; dat God een volledige mens nam om totale bevrijding te brengen, en Hij vervulde Hem met Zijn Geest. De Heilige Geest was in Hem zonder mate. En Hij werd verzocht zoals wij het waren. En Hij was volledig God. Hij bewees het toen Hij de doden opwekte, toen Hij de natuur stopte, de bulderende zeeën en de machtige winden. Toen Hij tot de bomen sprak enzovoort, gehoorzaamden ze Hem. Hij was God van binnen. En Hij had mens kunnen zijn, want Hij was mens, maar Hij gaf Zichzelf totaal en volledig over (als een mens) in de handen van God voor de dienstbaarheid van God.

⁸⁸ En Hij is ons voorbeeld. Wij zijn mannen en vrouwen. Wij zijn ook Christenen. Als Hij ons voorbeeld is, laten wij ons dan

volledig overgeven in de handen van de Heilige Geest, zodat wij onderdanen mogen zijn van het Koninkrijk van God.

⁸⁹ Hij was totaal mens; Hij was totaal God. Maar Hij gaf Zijn natuurlijke delen over aan Zijn . . . en Zijn lichamelijke delen, en Zijn eigen denken, en Zijn eigen doen en Zijn eigen zorgen, en: “Ik doe alleen dat wat de Vader behaagt.” Daar hebt u het. Totaal bevrijd van menselijke wezens. De priesters kwamen tot Hem, de grote mannen, en zeiden: “Rabbi, *zus-en-zo*,” en probeerden Hem om te kopen in hun verenigingen en denominaties. Maar Hij was totaal bevrijd omdat Hij op God vertrouwde.

⁹⁰ Zei de Psalmist niet: “Gij zult Hem bevrijden, want Hij heeft volledig op Mij vertrouwd”? Zie? “Ik zal Mijn Gelieve verlossen van de honden, omdat Hij op Mij vertrouwd heeft.”

⁹¹ Op een bepaald uur wanneer we aan het einde van onze levensreis komen: ik wil het voor het mijne. Ik weet dat u het wilt voor het uwe. Ik wil dat Hij zegt: “Ik zal hem bevrijden uit de kaken des doods, want hij heeft op Mij vertrouwd. Ik zal hem bevrijden uit het graf op de opstandingsmorgen, hem totaal bevrijden, zowel ziel, lichaam als geest, want hij heeft op Mij vertrouwd.”

⁹² Al Jezus Zijn werken waren volkomen. Alles was volkomen, totale bevrijding. Hij bevrijdde de melaatse volledig van melaatsheid. Hij bevrijdde de vrouw met de bloedvloeïing volledig van haar bloedvloeïing. Hij bevrijdde de wereld volledig van de zonde toen Hij stierf op de dag van de verzoening. Hij bevrijdde volledig, elke zonde. Hij bevrijdde de Gemeente. Dus hoeven we niet als minder bevoorrechte mensen te leven. We hoeven niet in een verslagen toestand te leven, want Hij versloeg de duivel, en nam alle overheden en machten en onderwierp ze onder Zijn voeten en zij hebben geen wettig recht om over u te heersen. Wij zijn Christenen, vervuld met de Heilige Geest. We hoeven ons niet te laten dict- . . . door de duivel te laten dicteren. Christus heeft ons bevrijd, totale bevrijding; bevrijdde ons van het kwaad, bevrijdde ons van de zonde, bevrijdde ons van gewoonten, bevrijdde ons van te kwaadspreken, bevrijdde ons van—van grof taalgebruik, bevrijdde ons van, allerlei smerige dingen. Hij heeft ons volledig bevrijd en ons in Zijn heilige handen gelegd; een volledige, totale bevrijding.

⁹³ Hij verlostte onze ziekte. Hij bevrijdde ons van ziekte, want wij hebben daar een geldige akte van. Halleluja! “Want Hij werd om onze overtredingen verwond, met Zijn striemen werden wij genezen.” Hij is onze Genezer. Dat is waarom die arme kleine vrouw met polio, die probeerde te zorgen voor een aan kanker stervende echtgenoot, zij liep binnen in de sferen in de tegenwoordigheid van God. Zij had geloof. En ze . . . De dokters hadden alles gedaan wat ze konden doen, dus volgde ze Gods instructies en werd volledig bevrijd.

⁹⁴ De discipelen hadden totale bevrijding, absoluut totale bevrijding. Waarom? Omdat ze volledig en totaal vervuld waren met de Heilige Geest. Als u gewoon een kerklid bent en de handen van de voorganger hebt geschud of een . . . een of andere kleine ervaring hebt gehad van opspringen, jubelen of in tongen spreken of zoiets dergelijks, en nog steeds boosheid in uw hart hebt, vreemde daden, leugens vertellen, sigaretten roken, begeerte naar vrouwen, dan is er iets nog niet gebeurd. Er is iets mis. “Want wie de wereld liefheeft of de dingen van de wereld, de liefde van God is niet in hem.” U bent misleid. “Aan hun vruchten zult u hen kennen.”

⁹⁵ We willen allemaal tezamen verenigd zijn met de Heilige Geest. Ieder lid moet verenigd zijn, de één met de ander. De liefde van God is uitgestort in onze harten door de Heilige Geest. Het reinigt ons van alle ongerechtigheid. Wij zijn bevrijd van de dingen van de wereld. Jezus zei: “Hieraan zullen alle mensen weten dat u Mijn discipelen bent, wanneer u liefde hebt, de een voor de ander,” wanneer één lid zoveel van het andere lid houdt dat hij ervoor zou sterven.

⁹⁶ Wanneer één kwaadaardig iets begint, de buitenwereld, sommige vrouwen langskomen en zeggen: “Nu, kijk schat, het zou beter voor u zijn als u *dit* deed of *dat* doet, *dit* droeg of *dat* deed, of *dit* deed en wegkwam bij dat stelletje heilige-rollers,” enzovoort op die manier. Wij zijn zo verenigd met God!

⁹⁷ U zegt: “Wel, broeder Branham, het is een verschrikkelijke verzoeking.” Maar Christus stierf voor dat doel. De duivel is verslagen. Wij willen totale bevrijding. Wij willen een gemeente die zuiver en rein en onvervalst is en gewassen in het Bloed van het Lam en vervuld met de Heilige Geest en tekenen en wonderen en mirakelen. [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . iedereen volledig te bevrijden. [Leeg gedeelte op de band].

⁹⁸ Dierbare God, U neemt geen dingen aan tenzij het totaal bevrijd is. U zou geen offer kunnen ontvangen met een smet erop. U zou nooit een gebed ontvangen waar er zonde is terug in het leven van die persoon. U zou het gewoon niet kunnen doen, Here. U deed het niet in de tijdperken voorheen en U kunt het vandaag niet doen. Maar het offer moet zonder smet zijn. Here God, terwijl wij onszelf op het altaar leggen, een geofferd leven, neem weg van ons, o Here, alle smetten van de zonde. Ik leg geheel mijn ziel en mijn lichaam en mijn kracht en mijn inspanningen met deze gemeente vanmorgen op het altaar. Reinig ons door Uw bloed, en vergeef ons van elke zonde die wij hebben begaan. En moge de grote Heilige Geest zo rijkelijk in ons verblijven en Zijn tegenwoordigheid met ons meegaan uit deze tabernakel vanmorgen zodat wij in onszelf zullen weten dat Hij ons vergeven heeft. Dan zal het gebed zijn: “Vergeef ons onze overtredingen zoals wij hen vergeven die tegen ons overtreden.” Sta het toe, Here.

⁹⁹ Weest Gij nu nabij ons, zegen ons en bewaar ons, tot we elkaar weer ontmoeten in de avonddienst. Mogen wij binnenkomen met reine handen en een zuiver hart, opdat U niet zult afwijzen, want wij willen een volledige en totale bevrijding van alles, Here, dat ons ervan zou weerhouden het licht van de wereld te zijn; een kandelaar die op een heuvel staat, niet met een korenmaat erover, maar een kandelaar die op de heuvel staat die licht geeft, om de voeten van de mensen te leiden in de weg die juist is. Sta het toe, Vader. We vragen het in Jezus' Naam, en voor Zijn glorie. Amen.

¹⁰⁰ Ik ga Doc vragen. . . Ik denk dat hij daar achter is, of één van de diakenen, die aanwezig is. Zodat de gemeente dit mag lezen; Doc, kom dit op het prikbord hangen zodat de gemeente het kan zien als ze naar buiten gaan. En dan, broeder Collins, als hij hier is. . . Is broeder Collins hier? Geef hem deze andere.

¹⁰¹ En, goed, meneer, en we zullen zien wat. . . [Broeder Branham leest een briefje—Red.] Het is iemand die een persoonlijk gesprek wil. Dat wordt altijd toegezegd. We zijn blij.

En ik heb persoonlijke gesprekken. Ziet u, wat u doet, is ons nummer daar bellen. Wij—we hadden zoveel problemen daar thuis, de gemeente weet het. Dit is onbekenden. De gemeente weet ervan. Er zou een klein stukje geplaatst moeten worden. . . Ik zal het ook hier in de kerk laten plaatsen voor de nieuwkomers. Ziet u, er zijn er zoveel, dat we ze niet allemaal kunnen behandelen, alleen als ze op nummer komen. Zie? En wij. . . Als u slechts belt naar BUtler 2-1-5-1-9, BUtler. [Telefoonnummer is gewijzigd—Red.] En als een van de leden iemand ziet die dat wil, ik ben altijd blij om mensen te zien. Maar we hebben een vast systeem. Er zijn sommigen die al hebben gebeld, verscheidene, ziet u. En we komen gewoon één voor één als we komen. Dan zijn er. . . Vroeger was het zo dat we het gewoon lukraak hadden—op welke manier ook maar—hier, daar—de mensen gingen teleurgesteld naar huis en alles. Nu hebben ze alles precies op orde. En dat is waar we nu over proberen te spreken, zie: alles op orde te brengen, gewoon precies op orde.

En ik zal blij zijn om deze lieflijke mensen te zien, als ze gewoon BUtler 2-15-19 (1-5-1-9) willen bellen, en meneer Mercier of meneer Goad, één zal de telefoon beantwoorden en u precies vertellen wanneer u een afspraak kunt hebben. We hebben daar een plaats met airconditioning en klaar om de mensen te ontvangen en voor ze te bidden. We zijn maar blij om het te doen.

¹⁰² Nu, de reden dat ik niet naar de kerk kom. . . de mensen denken dat ik weg probeer te komen van de mensen; dat is het niet. Ik probeer om—om precies op orde te zijn. Zie? Dat is wat ik wil zijn, gewoon. . . geen voorkeur te geven aan iemand. Elk persoon, wie ook, waar ook, wanneer ook, zie;

kleur, geloofsovertuiging heeft er niets mee te maken. We komen daarheen en ontmoeten de mensen. En als ze een nood hebben, blijven we daar bij God tot het opgelost is. Als ze iets willen weten over bijeenkomsten, dan verwerken wij dat natuurlijk en archiveren het. Dat is alleen de leiding van de Heilige Geest. En dat is . . . Op die manier denk ik dat het eerlijk is, iedereen wordt precies hetzelfde behandeld. Daarom is er geen aanzien des persoons, geen aanzien.

¹⁰³ Waren er nog mensen die vanmorgen voor gebed kwamen, die ziek waren en gebed wilden hebben? Goed. Niemand.

Dan, laten we het goede lied zingen voor de . . . van aanbidding. Wat kunnen we vanmorgen zingen? "Wat kan mijn zonde wegnemen?" Ken je die, Teddy? "Niets dan het Bloed van Jezus." Wat kan . . .

[Een zuster spreekt tot broeder Branham—Red.] Goed, meneer. Wilt u nu voor haar bidden?

Ik ga voor die dame bidden. Leg de handen op deze vrouw hier. Wilt u even uw hoofd met mij buigen, rustig nu.

¹⁰⁴ Dierbare God, er is een dame die erg ziek is. Onze zuster heeft haar lichaam voorgelegd, zelfs om kanker van anderen weg te nemen, om in de bres te staan voor anderen. Maar bevrijdt U haar daarvan, Here, een paar dagen geleden, toen die dingen bekend werden. Laat haar het dan gewoon zelf ontdekken, Here, zij zal weten dat het van U komt. Ik leg mijn handen op haar en vraag om genade voor die andere vrouw voor wie ze staat. Moge de genade van God, de kracht van de Heilige Geest . . . Als er enig kwaad in onze harten is, Here, openbaar het eerst aan ons, dan zullen we het in orde gaan maken. Dan weten we dat we gunst hebben bij God, we vrede hebben bij God; wij krijgen waar we om vragen omdat we geen veroordeling hebben. Sta het toe, Here. In Jezus' Naam bid ik het. Amen.

Goed.

Wat kan mijn zonde wegwassen?
Niets dan het Bloed van Jezus;
Wat kan mij weer heel maken?
Niets dan het Bloed van Jezus.

O, kost'lijk is de vloed
Die mij wit maakt als sneeuw;
Geen andere fontein ken ik,
Niets dan het Bloed van Jezus.

¹⁰⁵ Hoevelen voelen dat al uw zonden onder het Bloed zijn? Laten we het nu zingen met onze handen omhoog.

Wat kan mijn zonden wegwassen?
Niets dan het Bloed van Jezus;
Wat kan mij weer heel maken?
Niets dan het Bloed van Jezus.

Nu, terwijl we onze handen laten zakken, laten we om ons heen de handen schudden.

Kost'lijk is . . .

Zó ja, overal rondom.

. . . wit als sneeuw;
Geen andere fontein ken ik,
Niets dan het Bloed van Jezus.

Hebt u Hem lief? Amen.

O, hoe hou ik van Jezus,
O, hoe hou ik van Jezus,

Nu, blijf er nu bij. Iedereen, hou u aan God vast.

Hoe hou ik van Jezus,
Omdat Hij mij eerst liefhad.

Ik zal Hem nooit verlaten . . .

EEN TOTALE BEVRIJDING DUT59-0712
(A Total Deliverance)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 12 juli 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org